

У име оца и Сина и Светога Духа,

Благодат Светога Духа данас нас је сабрала браћо и сестре у овоме маленоме храму да прославимо угодника Божијега, светог Јована Претечу, коме је овај храм посвећен, у ствари зачеће светог Јована Претече. Овај храм постао је симбол сабирања нашега народа овде, а свети Јован Претеча постао је наш заступник пред престолом Божијим. То је онај за кога је Господ посведочио да је *највећи међу рођеним од жена*. Дакле, највећи човек у историји рода људскога, одмах иза свете Богородице.

Чиме се то свети Јован удостоји такве похвале коју ниједан други човек није доживео од Господа Христа, да такве речи за њега изговори?

Зато што је свети Јован цео свој живот посветио Богу, као и његови родитељи, свети пророк Захарија и праведна Јелисавета, који, како каже у Светом Писму, „беху праведни пред Богом у свим заповестима и уредбама Његовим.“ Двоје старих супружника који нису имали деце, зашли су били у дубоке године, нису се више ни надали, јер је прошло време за рађање деце. И ето, њих је Бог изабрао да кроз њих пошаље роду људскоме онога који ће ићи пред Господом Христом да приправи пут Његов, да поравна стазе Његове и да припреми народ за пријем месије, Господа Христа. Захарија свештеник, чули сте у светим Јеванђељу, вршио је своју службу ревносно, као што је живео и цео свој богоугодан живот и једном приликом у цркви, у храму њему се јави анђео и јавља му необичну вест: „Не бој се Захарија, Јелисавета, жена твоја, родиће ти сина и надени му име Јован. Он ће бити велики пред Богом назваће се пророк Највишега.“ А Захарија као човек није поверовао одмах, него је упитао па како то може бити, ја сам стар и жена моја, стари смо. По чему ћу ја познати да ми говориш и истину, да ће то бити тако, шта је знак? А анђео му говори: „Ја сам Гаврило који стоји пред Богом и послан сам да ти кажем и јавим ову радосну вест, и знај онемећеш, нећеш моћи говорити док се то не збуде што сам ти

рекао“ и анђеоло је отишао од њега. А народ који је стајао на молитви, чекао је по обичају да изађе свештеник из олтара, а он се задржао више него што је обично, а народ се чудило шта се то догађа. Кад је изашао Захарија, није могао да проговори ни једну реч народу. Онемео је моментално. Знацима је објаснио народу да се нешто десило и остао је нем! Кад је завршио своју чреду, своју службу, после тих дана његова супруга Јелисавета је зачела и родила овога дивнога пророка, Претечу и Крститеља Господњег Јована. Беше то на шест месеци пре рођења Господа Христа, зато се и зове Претеча, јер је ишао пред Господом Христом и у рођењу и у страдању и у проповедима.

А какав беше живот тога великога пророка, огњенога пророка Јована Крститеља?

Не онако како су родитељи очекивали, јер анђеоло рече Захарији: то дете што ће се родити биће радост и весеље теби и целоме народу. Каква радост, кад је непосредно после рођења његовога, кад је Ирод чуо да се родио нови цар и послао да побије децу у Витлејему и околини његовој, чуо је био и за необично рођење сина свештеника Захарије. Па је послао војнике и њега да убију, то дете. „Можда је он тај цар?!“ Али нису нашли то дете, јер анђеоло Божији који је јавио благу вест, радосну вест, он је водио рачуна и да то дете преживи. Чујући шта се догађа у Витлејему, Јелисавета је са малим Јованом побегла у планину, у гору, у неку пећину и тамо се сакрила. А војници не нашавши дете, кренули су да траже Захарију и нашли су га у храму и захтевали од њега, рекавши: дај нам сина твога, где ти је син што ти се родио? - Ја служим Богу, ја не знам где је мој син. А војници онда убише оца уместо сина.

Јел то та радост коју је архангел Гаврило јавио Захарији, „биће радост теби и весеље“? Која радост, које весеље?

Наравно, не овде на земљи, није мислио анђеоло да ће награда да дође овде, него радост и весеље на Небу и заиста ко се може више радовати

од свештеника Захарије и праведне Јелисавете, него да виде шта је од њиховога сина Јована било. Какав је пророк постао, које се части удостојио, које похвале из уста Господа Христа! А Јелисавета са дететом у пећину побегла. И гле! Није ту крај, после годину дана Јелисавета умире у пустињи, дете остаје само, од годину и нешто дана. Ко брине о њему? Бог и анђели Божији. Анђели су га чували, анђели су га хранили и тако је то дете одрасло у пустињи тридесет година. И онда је дошао глас њему, да изађе, да иде на реку Јордан, да припрема народ за дочек Спаситеља света, Месије - Господа Христа. Није знао Јован ко је то. Али је послушао глас Господњи и отишао на реку Јордан, необичан човек, зарастао у браду и косу са неком кожном само хаљином на себи од камиље длаке и кожним појасом око себе и говорио је народу. Која проповед је била? „Покајте се, јер се приближи царство небеско!“ То је срж и суштина проповеди светог Јована Претече. И он је позивао народ на покајање и на крштење, да би могли да приме Онога Који долази после њега. Народ знајући за пророштво Старога Завета, да ће доћи Месија, Спаситељ, а видећи Јована овако необичнога, питали су : „Даниси ти Христос који треба да дође?“ Он је говорио: „Не ја нисам достојан њему ни ремена одрешити на обући његовој.“ Он је Бог, а ја сам човек. Ја сам послат пред њим, да вас припремим.

И како је припремао свети Јован?

Он је својим пророчким очима и благодаћу Божијом у себи видео све грехе рода људскога од Адама до тога времена. И зато каже предање да се свети Јован Претеча никада није смејао, јер је видео у каквом ужасу свет живи. Зато је и позивао на покајање. И заиста, када је по промислу Божијем и Господ Христос дошао на реку Јордан да се крсти, да би изашао на јавну службу, онда је Дух рекао Јовану: „На кога видиш да силази Дух Свети у виду голуба тај који ће крстити водом и Духом.“ И онда је он посведочио: „Гле јагње Божије које узима на себе грехе света.“

Ето то је тај свети Јован Претеча коме је овај храм посвећен, кога ми данас прослављамо, јер је то храмовна слава овога храма, заштитника овога храма и оних који овде долазе и у њему се моле. Нека би Господ, молитвама свете Богородице, светог Јована Претече и осталих угодника из рода нашега и рода Хришћанскога, сви угодници Божији да буду са нама, да нас упућују и они на покајање, да чујемо и ми тај глас пророка Јована, да га следимо и да се кајемо за грехе своје, да бисмо се и ми удостојили да завршимо живот богоугодно и да се удостојимо вечнога живота у Царству Христа Бога нашега, коме нека је слава са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност.

Амин!